

תת"ע 5625/05/13 - צליל לבין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5625-05-13 מדינת ישראל נ' צליל לבין
תיק חיצוני: 21500254822

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופט דן סעדון
מבקשת	צליל לבין
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

לפני בקשה לפסיקת הוצאות לטובת ההגנה המבקשת.

נגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה גרימת הפרעה לתנועה עקב חסימת נתיב נסיעה. המבקשת כפרה במיוחס לה וטענה כי חנתה במקום מוסדר. במועד שנקבע לשמיעת ראיות הודיעה ב"כ המשיבה על חזרת המשיבה מאישום בהסכמה. יצוין כי המבקשת נכחה בדיון זה. בעקבות הודעה זו בוטל האישום.

המבקשת הגישה בקשה זו "להחזר הוצאות". בבקשה נאמר כי עוד קודם להליך בבית המשפט, ביום 1.1.13, ביקשה המבקשת לבטל את הדוח שנרשם נגדה אך בקשתה נדחתה. המבקשת נאלצה, על מנת להוכיח את צדקתה, להגיע פעמיים לבית המשפט ולבזבז שני ימי עבודה ונסיעות.

המשיבה טוענת כי אין מדובר במקרה בו לא היו בדיה ראיות לביסוס אשמתה של המבקשת במיוחס לה ואין מדובר בכתב אישום משולל יסוד עובדתי לאשמה. לטענת המשיבה, אין במקרה זה בסיס לפסיקת הוצאות לטובת ההגנה. הנאשמת הסכימה כי המאשימה תחזור בה מן האישום לאחר המענה לכתב האישום כך שהדבר אינו מהווה זיכוי הנאשמת, מחמת הספק או בכלל. כמו כן, לא ניתן לומר כי קיימות נסיבות אחרות או אינטרסים המצדיקים פסיקת הוצאות בנסיבות המקרה.

דין והכרעה

סעיף 80 לחוק העונשין מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצויים לטובת נאשם שזוכה או שהאישום נגדו בוטל לפי סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי. פיצויים אלה נועדו לפצות בגין "הוצאות הגנתו" של הנאשם או בגין " מעצרו או מאסרו". שני תנאים נקבעו להפעלת הסמכות לפסיקת פיצויים: האחד, כי בית המשפט לא ראה יסוד להאשמה. השני כי קיימות נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי הנאשם.

הלכה היא, כי על מנת שיקבע כי לא היה יסוד להאשמה אין די בזיכוי המבקשת או בחזרת המשיבה מן האישום. בית המשפט נדרש לקבוע במקרה כזה כי התשתית הראייתית שעליו נשען כתב האישום לא מגלה ביצועה של עבירה או כי אין בחומר הראיות כדי להצדיק הגשת כתב אישום (ע"פ 4466/98 **ראמי דבש נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(3), 73 ; ע"פ 6721/01 **אחמד עזאם נ' פרקליטות המדינה**, פ"ד נ"ז(3), 73).

במקרה שלפני, המבקשת אינה טוענת כי לא היה יסוד לאישום **על פי חומר הראיות שהיה בידי המשיבה**. אכן, המבקשת טענה בפתח ישיבת ההקראה כי היא כופרת במיוחס לה וכי חנתה במקום מוסדר. בבקשה זו נאמר כי המבקשת פנתה לפני תחילת ההליך וביקשה לבטל את הדוח. ברם, מכל האמור לא נגזרת בהכרח המסקנה כי על פי חומר הראיות שהיה מצוי בידי המשיבה עובר להגשת כתב האישום, לא היה מקום להמשיך בהליכים נגד המבקשת.

החלופה של קיום נסיבות אחרות המצדיקות פסיקת פיצוי היא חלופה רחבה המעניקה שיקול דעת רחב. הפסיקה חילקה קטגוריה רחבה זו ל- 3 תת קבוצות: **האחת**, נסיבות הקשורות לניהול המשפט, כגון שנגרם לנאשם עיוות דין עקב התארכות ההליכים או מקום בו פעלה התביעה בזדון או ללא סיבה סבירה. במקרה שלפני אין טענה דומה מצד המבקשת. **תת הקבוצה השנייה**, עניינה אופי הזיכוי. האם מדובר בזיכוי מוחלט או שמא בזיכוי "מחמת הספק". במקרה שלפני אין מדובר בזיכוי אלא בחזרה מאישום בהסכמה. **תת הקבוצה השלישית**, עניינה בשאלה אם נגרם לנאשם נזק כלכלי או נפגעה בריאותו או שלמות התא המשפחתי כתוצאה מניהול ההליך נגדו. במקרה שלפני, כאמור, נפגעה המבקשת מניהול ההליך נגדה במובן זה שהיא נאלצה לבזבז שני ימי עבודה ונסיעות לצורך ניהול ההליך נגדה. מכיוון שהמבקשת ייצגה למעשה את עצמה בהליך, ברור לטעמי כי הוצאות אלה הן בבחינת הוצאות הגנה. יחד עם זאת, המבקשת סתמה ולא פירשה את היקף הנזק הכלכלי שנגרם לה.

לאור כל האמור, אני פוסק למבקשת סך של 750 ₪. התשלום יבוצע עד ולא יאוחר מיום 29.10.2014.

ניתנה היום, ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014, בהעדר הצדדים.